

Motion till riksdagen 2013/14:U307

av **Jan Lindholm (MP)**

Klimatrelaterad migration – en konfliktrisk

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen såväl nationellt som i internationella forum måste agera för att riskerna med klimatrelaterad migration kommer upp på den globala dagordningen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om global samverkan för att förebygga och minimera konflikter och resursslöseri på grund av framtida snabbt växande klimatrelaterad migration.

Klimatmigration

Enligt uppskattningar finns det idag över 20 miljoner s.k. klimatmigranter. Det handlar om människor som på grund av att deras möjligheter till försörjning i hemtrakterna har upphört tvingas söka sig till nya platser. Det handlar både om långsamma förändringar som torka, försaltning, jordflykt och ökenspridning och om de förändringar av mer tv-mässigt bevakningsintresse som oftast blir mer omtalade, som översvämningar, orkaner och skred. Allt vanligare blir det att själva konflikten om de begränsade försörjningstillgångarna, som exempelvis vatten, i sig förstör i en sådan omfattning att det tvingar civilbefolkningen på flykt. Det är något hen skulle kunna benämna för indirekt klimatmigration.

Klimatmigration är en snabbt växande problematik. Det är lätt att andra konflikter blossar upp där klimatmigrationen ökar. Strider om vatten och jord kan i värsta fall leda till allvarliga, på gränsen till militära, konflikter.

Nordiska rådet har på mitt förslag antagit en uppmaning till samtliga nordiska länder att i de internationella forum där så är möjligt lyfta behovet av att

Fel! Okänt namn på

tidigt hitta lösningar för hur denna nya massomflyttning skall hanteras för att undvika onödiga internationella konflikter.

Det framkommer ofta i debatter kring dessa frågor att det finns en rädsla för att en diskussion om klimatmigration skulle kunna innebära att andra flyktingrättsliga frågor skulle kunna försvagas. Det är självklart en problematik som måste hanteras men som inte får vara ett motiv till att blunda för frågan om klimatmigration.

När klimatförändringen krymper marginalerna för oss människor blir det allt viktigare att vi lyckas undvika onödiga belastningar på resursbasen och på ekosystemen som t.ex. krig och skövling. Enkelt uttryckt kan man säga att människor som migrerar måste få tillgång till nytt land för bosättning och livsmedelsproduktion som ger möjligheter till hållbart bruk. Om migration startar en kortsiktig skövling av marginella marker som inte tål de tryck migrationen innebär så blir resultatet tyvärr bara en acceleration av en destruktiv utveckling.

För att länder som inte dränks, inte torkar bort, inte blåser bort och inte får sina åkrar försaltade eller på andra sätt får sina försörjningsmöjligheter allvarligt försämrade på grund av det nya klimatet ska kunna erbjuda livsutrymme åt nya innevånare krävs ett stort mått av internationell solidaritet och en mycket långsiktig planering. Hundratals miljoner människor kommer inte att kunna lösa sina problem inom gränserna för sina ursprungliga hemländer. Migration på grund av klimatförändringar kommer därför att innebära migration över både landgränser och kontinenter. Vi ser redan idag tydliga spår av detta i migrationen från Afrika till Europa. Vi måste se detta som en möjlighet och inte som ett problem för att lyckas hantera frågan på ett framsynt sätt. Regeringen måste mot bakgrund av det anförda nationellt, men framförallt internationellt, arbeta för att riskerna med en ständigt växande och klimatrelaterad migration kommer upp på den globala dagordningen.

Tyvärr har problematiken redan nått en sådan nivå att det inte längre räcker att det globala samhället återtar initiativet vad gäller svårigheter som direkt har en koppling till en ständigt växande befolkning. Som alla säkert har insett, men få vågar prata om, så finns det redan för många människor på jorden för att undvika konflikter om knappa resurser. Sverige måste därför inte enbart verka för att frågan om global migration lyfts upp på agendan när världens ledare träffas, vi måste även ta ansvar för att nya konfliktlösningsmekanismer utvecklas. Det brådskar att utveckla verktyg som räcker till för att hantera de problem som är oundvikliga när förmodligen mer än hundra miljoner människor tvingas flytta från sina traditionella områden. Det faktum att vi inte kan veta om det är New York eller andra tätbefolkade storstadsområden som måste evakueras först eller om det i huvudsak handlar om stora deltaområden som bebos av en jordbrukande befolkning gör det naturligtvis svårt att förbereda. De förstnämnda har på pappret större resurser men de sistnämnda har kanske trots färre resurser större möjligheter att överleva under svåra omständigheter. Avtal om hur länder kan ta ansvar för varandras befolkningar är inget vi är vana vid att skriva. Det är förmodligen betydligt svårare att lösa än de ekonomiska kriser vi ständigt misslyckas att hantera. Alternativen är dock så ohyggliga att det måste vara möjligt. Riksdagen bör mot bakgrund av det

Fel! Okänt namn på

ovan anförda även ge regeringen till känna som sin uppfattning att ett globalt samarbete måste utvecklas för att förbereda verktyg för att hantera de tyvärr oundvikliga problem som beskrivs i motionen.

Stockholm den 4 oktober 2013

Jan Lindholm (MP)